

Дело С-352/08

Modehuis A. Zwijnenburg BV

срещу

Staatssecretaris van Financiën

(Преюдициално запитване,
отправено от Hoge Raad der Nederlanden)

„Сближаване на законодателствата — Директива 90/434/ЕИО — Обща система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави членки — Член 11, параграф 1, буква а) — Приложимост към данъците върху прехвърлянето“

Заключение на генералния адвокат г-жа J. Kokott, представено на 16 юли
2009 г. I - 4306

Решение на Съда (първи състав) от 20 май 2010 г. I - 4321

Резюме на решението

1. *Преюдициални въпроси — Компетентност на Съда — Тълкуване, поискано поради приложимостта към вътрешно положение на разпоредба от правото на Съюза, която е станала приложима съгласно националното право — Компетентност за даване на това тълкуване (член 267 ДФЕС)*
2. *Сближаване на законодателствата — Обща система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави членки — Директива 90/434 — Операции, които имат за цел данъчна измама или избягване на данъци (член 11, параграф 1, буква а) от Директива 90/434 на Съвета)*

1. В случай че при решаването на положения от чисто вътрешен характер дадено национално законодателство се съобразява с решенията, възприети от правото на Съюза, с цел по-конкретно избягване на проявите на дискриминация спрямо гражданите на съответната държава и на евентуални нарушения на конкуренцията, Съюзът има известен интерес от това, с оглед избягване на бъдещите различия в тълкуването, възприетите от правото на Съюза разпоредби или понятия да се тълкуват еднакво, независимо от условията, при които те следва да се прилагат.

(вж. точка 33)

2. Член 11, параграф 1, буква а) от Директива 90/434 относно общата система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, отделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави членки, трябва да се тълкува в смисъл, че въведеното с нея по-благоприятно данъчно третиране не може да бъде отказано на данъчнозадължено лице, което иска по пътя на правна конструкция, изразяваща се в сливане на предприятия, да предотврати събирането на данък като разглеждания в главното производство, а именно на данък върху прехвърлянето, доколкото този данък не попада в приложното поле на тази директива.

Всъщност държавите членки могат само по изключение и в особени случаи по силата на този член да откажат да прилагат всички или част от разпоредбите на тази директива или да премахнат последиците от прилагането им. Следователно член 11, параграф 1, буква а) от Директива 90/434 в качеството му на разпоредба, предвиждаща изключение, трябва да се тълкува стриктно, като се държи сметка за неговата редакция, неговата цел, както и за контекста, в който той се вписва. Следователно, като упоменава във връзка с валидните търговски събражения реструктурирането или рационализацията на дейностите на дружествата, участващи в посочената сделка, при наличие на които презумпцията за данъчна измама или избягване на данъчно облагане не би могла да важи, посочената разпоредба ясно свежда своя обхват до сливания между дружества и други свързани с тях операции по реструктуриране и се прилага единствено по отношение на данъците, които се генерират при осъществяването на тези сделки.

Освен това Директива 90/434 не води до пълно хармонизиране на данъците и таксите, които могат да бъдат налагани във връзка с дадено сливане или с подобна операция между дружества на различни държави членки. Като въвежда данъчни правила, които да бъдат неутрални от гледна точка на конкуренцията, тази директива се ограничава само с това да премахне данъчните неудобства, свързани с презграничното преобразуване на предприятия. От това следва, че единствено изрично посочените в Директива 90/434 данъци могат да бъдат предмет на въведеното с последната по-благоприятно данъчно облагане и поради това могат

да попаднат в приложното поле на предвиденото в член 11, параграф 1, буква а) от посочената директива изключение. Доколкото в посочената директива не се съдържат никакви елементи, които да водят до извода, че тя е имала за цел да разпростре по-благоприятното данъчно облагане и по отношение на други данъци, какъвто е данъкът, събиран при придобиването на недвижим имот, разположен на националната територия, последните трябва винаги да се считат за попадащи в обхвата на данъчната компетентност на държавите членки, при което въведеното с Директива 90/434 ползване на по-благоприятно

данъчно третиране не може да бъде отказано, в съответствие с член 11, параграф 1, буква а) от последната, с цел да се компенсира неплащането на данък като разглеждания по главното производство, чиято данъчна основа и размер определено се различават от тези, приложими за сливания на дружества и други свързани с тях операции по преструктуриране.

(вж. точки 45—47, 49, 50, 52—54 и 56 и диспозитива)